

Kan Tadında Uzlaşmalar

Mübarek Şam devrimi ve iniş çıkışlarının üzerinden yıllar sonra bile Türkiye rejimi, kamuoyuna kendisiyle Suriye rejimi arasında keskin bir kopuş olduğunu söylüyor, Suriye rejimini suçlu ve katliamların faili olarak nitelendiriyor ve Suriye halkının yanında yer aldığını iddia ediyordu. Bu, Türkiye yetkililer tarafından birçok kez dile getirildi. Türkiye İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'nun 13/07/2019'da Arap medya mensuplarıyla yaptığı görüşmedeki şu açıklaması da buna işaret ediyordu: "Türkiye, Suriyeli mültecilere ev sahipliği yapma konusunda Ensar ve Muhacir ruhundan vazgeçmedi."

Ancak bir süre önce Türk yetkililer, Suriye rejimi ile müzakere edilmesi, çatışmayı sona erdirecek ve Suriye'deki durumu başlangıç noktasına geri getirecek siyasi bir çözüme ulaşılması gerektiği noktasında bir dizi açıklamalar yaptılar.

Bugün ise bu suçlunun yaptığı her şey, ona karşı yapılan açıklamalar unutup görmezden geliniyor. Rusya, Türkiye ve Suriye Cumhurbaşkanı görüşmenin eşliğine geldiler. Ancak bu değişikliğin olması için değişen ne oldu? Ve bu uzlaşmanın hakikati nedir? Bu, ülkelerin yöneticilerinin kişisel çıkarlarına hizmet etmek için midir? Yoksa bölgesel çıkarlar için midir? Ya da yakınlaşmanın ve açık ilişkilerin başlamasını gerektiren siyasi bir çözüm için zemin hazırlamak mıdır? Veya uygulanması zorunlu olan emirler midir?

Gerçeği daha iyi kavrayabilmek için Suriye dosyasındaki tüm aktif bileşenlerin rolünü ve her birinin çıkarlarını gözden geçirelim:

Rusya: Rus Hava Kuvvetleri, 30 Eylül 2015'te ve tabii ki Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'ın isteği üzerine, savaşta Esad'a karşı çıkan güçleri dizginlemek için Suriye topraklarını bombalamaya başladı. (BBC Arabic 01/10/2015)

Suriye Muhalif ve Devrimci Güçler Ulusal Koalisyonu Başkanı Halid Hoca, o sıradaki baskınların IŞİD ile bağlantısı olmayan bölgelerdeki sivilleri öldürdüğünü açıkladı. Ayrıca Batılı liderler baskınları sorguladı ve bunun ardından Rusya, aynı tarihte saldırmadan önce hedeflerini netleştirmek zorunda kaldı.

Rusya Devlet Başkanı, Avrupa ülkeleri, Rusya ve eski Sovyetler Birliği ülkeleri vatandaşı olan binlerce terör örgütünün bulunduğunu açıklayarak onların Suriye'de galip gelmeleri durumunda ülkelere geri döneceklerini, aynı şekilde Rusya'ya da geri döneceklerini bilmek için güvenlik uzmanı olmaya gerek olmadığına dikkat çekti. (Rusya Kanalı 30/9/2015)

Böylece Rusya, uluslararası meşru bir taleple Suriye'ye girdi, aynı şekilde Amerika da bunu biliyordu ve bu, Rusya ile Amerika arasında imzalanan anlaşmadan bağımsız olarak önceden onaylanmıştı. Hatta Rusya gibi bir ülke, uluslararası yasal sorumluluğa maruz kalabilecek ve özellikle de Uluslararası Af Örgütü'ne göre Şubat 2016'nın sonlarında mahkum edilebilecek olmasına rağmen kiralık katil rolünü üstlenmeyi kabul etti. "Rus savaş uçakları, bombalama kampanyası sırasında kasıtlı olarak sivilleri ve kurtarma görevlilerini hedef aldı." (Şubat 2016, 23/09/2022 tarihinde kaynağından arşivlendi.)

Tüm insan hakları örgütleri, sadece örgütlerin bombalanmasında değil, Suriye halkına yönelik gerçekleşen katliamlarda da Rusya'nın parmağı olduğuna dair kanıtlar ortaya koydular.

Dolayısıyla Rusya, Suriye bataklığına bulaşmış durumda ve kendisinden istenileni yaptıktan sonra oradan çıkmak istiyor. Rusya'nın çıkarları için önemli olan Kırım, Luhansk, Donetsk, Zaporijya ve Herson'u elde etmek için Ukrayna savaşına saplanmış olması gerçeğinden bahsetmiyorum bile. (El-Cezire 20/10/2022)

Bu nedenle Rusya'nın kendi çıkarlarına göre şu anki talebi, şayet mecbur kalırsa güvenliği korumak için belirli güçlerin kalmasıyla birlikte Suriye'den askeri olarak çıkmaktır.

Türkiye: Suriye krizi sırasında Türkiye'nin tutumu, Suriye rejimine karşı düşmanca bir tutumdu, dahası Suriye Arap Ordusu'ndan ayrılanları Türk istihbaratının gözetiminde kendi topraklarında eğitti. Ayrıca Türkiye, muhalefete silah ve diğer askeri teçhizatlar sağladı.

24/08/2016'da Türkiye kuvvetleri, hem IŞİD'i hem de Suriye'deki Kürtlerle ittifak halindeki güçleri hedef alarak Suriye'ye doğrudan ve ilan edilmiş bir askeri müdahale başlattı. Ancak Türkiye uluslararası medyada, IŞİD ile iş birliği yaptığı ve ona destek verdiğine dair birçok iddialarla karşı karşıya kalsa da bu iddiaların odak noktası Türk siyasetçi Berat Albayrak oldu. Nitekim bu ulusal ve uluslararası eleştirilere rağmen Türkiye, IŞİD'le doğrudan savaşmayı reddetti.

Nisan 2018'de Foreign Policy dergisinde yayınlanan bir makalede, sadece 2013 yılında yaklaşık 30.000 militanın Türkiye topraklarını geçerek sözde cihatçı otoyolu inşa ettiğini, dolayısıyla ülkenin IŞİD'e katılmak isteyen savaşçılar için bir kanal haline geldiğini, dahası grubun yaralılarının Türkiye sınırındaki hastanelerde ücretsiz olarak tedavi edildiğini yayınladı.

Yukarıda geçenler bize, Türkiye'nin rolünün muhalefeti kuşatmak, silahlı örgütlerin çoğunu para ve silahla kontrol ettikten sonra labirentlere sokmak ve istihbarat servislerinin onların hareketlerinin ayrıntılarını kontrol etmek olduğunu, bunun da örgütlerin çoğunun doğal olarak Türkiye'nin talimatlarına boyun eğmelerine yol açtığını netleştiriyor.

Bu da Türkiye'ye, aralarındaki iç çatışma yoluyla bu örgütleri tasfiye etme önceliği vermiştir. Hatta şu anda İdlib'de, en iyi ihtimalle bir veya iki gruptan bahsedilmektedir. Tabii ki Türkiye'nin, Kürtlerin genişlemesini önlemek ve sınırlarını Türkiye'nin iç kesimlerini etkileyecek herhangi bir müdahaleden uzak tutmak gibi çıkarlarının olduğunu da unutmamalıyız. Ayrıca Suriye'deki çözümde sona yaklaşırken Türkiye'nin, 13 Kasım 2022'de altı kişinin ölümüne ve 81 kişinin yaralanmasına neden olan İstanbul bombalamasını bir gerekçe olarak gösterdiğini görmekteyiz. Zira bunun üzerine cephesi büyük ölçüde zayıflayan Suriye Demokratik Güçleri'nin kamplarına ve depolarına hava bombardımanı gerçekleştirdi, bölgelerine askeri olarak girmekle tehdit etti ve bu da Suriye Demokratik Güçleri'ni rejimin kucağına düşmeye ve bölgelerini rejime teslim etmeye sevk etti. Böylece Türkiye, Suriye Demokratik Güçleri'nin askeri olarak genişlememesini ve bu bölgelerin Suriye rejiminin bağına geri dönmelerini bir nevi garanti altına almış oldu.

Haziran 2023'teki Türkiye seçimlerinin yaklaşması ve Türkiye'nin içinde bulunduğu zor ekonomik durumla birlikte Adalet ve Kalkınma Partisi'nin, Suriye dosyasını seçimlerde kendisi için bir kazanç kartına dönüştürmeye çalıştığını görüyoruz. Bu nedenle Türkiye, Suriye rejimi ile Suriyeli mültecilerin ülkelerine geri dönüşüne yol açacak bir anlaşmaya varmaya çalışıyor.

Amerika'ya gelince; Suriye dosyasının tek denetleyicisidir. Zira başından beri dayattığı siyasi çözüm, çözüm masasındaki tek öneri olan 2254 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kararı'dır. Ancak bu çözüm, oyuncuların pozisyonlarını ayarladıktan ve güçleri Suriye arenasında birleştirdikten sonra olacaktır. Dolayısıyla her ne zaman siyasi bir çözüme doğru yönelsek, vakıa (iddia ettikleri gibi) uluslararası taraflar arasında uzlaşma da dahil olmak üzere temel değişiklikleri dayatıyor. Bu yüzden bazı hamleler yapılmadan önce siyasi bir çözümün olması imkansızdır. Örnekler bunlarla sınırlı olmamakla birlikte bu hamlelerden bazıları şunlardır:

- Askeri örgütlerin tamamen sona erdirilmesi; bugün bu, Türkiye'nin örgütlerin sayısını azaltma ve onların kararlarını tamamen kontrol altına alma noktasında yaptıkları sayesinde mümkün ve kolaydır. Bu da bu grupların Özgür Suriye Ordusu'na katılması ve onlara hem Türkiye hem de Suriye düzeyinde ilan edilmemiş kazanımların sağlanmasıyla ilgili vaatlerin verilmesi yönünde büyük bir kolaylığa yol açacaktır.

Böylece Suriye rejimi Suriye Demokratik Güçleri örgütüne, Türkiye de kurtarılmış bölgelerdeki örgütlere son verecektir.

- Siyasi bir çözümden önce yakınlaşmanın olması; çünkü bu yakınlaşma, sokağın nabzını tutarak, onun üzerinde baskı kurarak, Türkiye'nin terkesine binmekten vazgeçerse bir desteğin olmayacağını ve güvenliğini sağlamak için hızla Türkiye'nin kucağına atılmadıkça açlığın ve kıtlığın eşliğinde olacağını gösterecek bir çözüm yolu dayatmak içindir.

Ayrıca mesele, halk tabanını rejimin başının değişebileceğine ikna etmeye kadar gidebilir. Rejimin başının uzlaşmadan uzaklaşmasındaki ve devrilmesinin nedeni olacak yakınlaşma arzusunda olmamasındaki kastı bu olabilir. Bu da Türkiye rejimini, içerideki paylarını artırmaya, aynı şekilde gerek halk tabanından, gerek örgütlerden gerekse benzerlerinden büyük tavizler elde etmeye sevk etmektedir. Ayrıca seçkin bir lider olarak Türkiye içindeki paylarını da artırmaktadır.

- Sivil toplumun Suriye'nin geleceğine dair bir çözüm ortaya koymasını sağlamak; böylece bu sayede kuluçkanın (halk tabanının) durumu okunup kabul edilsin ve siyasi çözüme başlanmadan önce şaibeler ve engeller bu temelde çözülsün ve tasfiyeler ve üzerlerindeki baskılar için kan arenası hala açık olarak kalmaya devam etsin.

Siyasi bir çözümün kabulüne zemin hazırlamak, bugün Amerika'nın en önemli hamlelerinden biridir. Bunu da Amerika'nın çizdiği planla çelişmeyecek şekilde bazı bölgesel ve ulusal çıkarlarını gerçekleştirilmesine karşı çıkmadığı araçları yoluyla yapmaktadır. Böylece Rusya'nın Suriye'deki varlığını sona erdirmeye konusundaki çıkarı, işlediklerine ek olarak bazı utanç verici askeri eylemleri gerektirse bile onu Amerika'nın yaydığı çözüme doğru ilerlemeye sevk edecektir.

Ayrıca Kürt hayaletini uzaklaştırmak ve Türkiye seçimleri için daha karlı kozlar kazanmak amacıyla çalışmak gibi Türkiye çıkarlarının güdülmesi, aynı şekilde dosya küresel olarak yoğunlaştıktan sonra Suriye dosyasının kapatılması noktasında Amerika'nın da çıkarı vardır. Zira Amerika, tüm gücüyle Suriye dosyasından daha büyük meselelerle meşgul olmaktadır. Bu nedenle içeride işlerin yürümesini garanti eden güvenlik kontrolünün sağlanmasıyla birlikte boşlukların kapatılması, silahların geri çekilmesi ve geçiş aşamasında Suriye kanunu için herhangi bir bildirgenin yasallaşması gerekmektedir.

Bugün Allah'ın sağlam ipine sarılmaya şiddetle ihtiyacımız vardır ve bizim için O'ndan başka kurtarıcı da yoktur. Bu yüzden sabitelerimize sınımsız sarılmamız ve devrimin sabitelerinin hiçbirinden geri adım atmamalıyız. Devrimimizin ilk gününden beri milletler üzerimize üşüşseler de, bugün onlar savaşı kazanmak için zamana karşı savaşıyorlar. İşte biz bunu yapmalarına izin vermemeliyiz. Zira zaman devrimden yanadır; çünkü ekonomik çöküş açısından yaklaşan şiddetli dalgalanmalar onlar için kabul edilemez olup sosyal dokularının zayıflığı da iç çatışmalara yol açacaktır. Herhangi bir nedenden dolayı hayal edebileceğimizden daha büyük bir savaşa yol açabilecek uluslararası sorunlardan bahsetmiyorum bile. İşte tüm bunlar da uluslararası güçlerin meşgul olmasına yol açacaktır.

İşte bu baskı onların geri adım atmasına yol açabilir ve bizim için de muhlislerin ortaya çıkmasına katkı sağlayacak büyük bir fırsat oluşturabilir. Böylece bizler, bu dünyaya yönelik çözümün nüvesi oluruz; çünkü çözüm, bizi temsil edecek ve dünyaya hayrı taşıyacak bir devletle uluslararası arenaya geri dönmemizde yatmaktadır. Böylece insanlar, insanlara ibadet etmekten insanların Rabbine ibadet etmeye, zulüm ve baskıdan İslam'ın adaletine ve merhametine intikal edeceklerdir.

Bu, şehitlerin kanlarını korumak için fedakarlıklar yapman ve hala yapmaya devam eden güç ve kuvvet ehlinde olan özgürlere ve halkçı kuluçkaya (halk tabanına) yönelik bir çağrıdır; sizleri, İslami hayatı yeniden başlatmak ve Kerim Rasulümüz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdelediği Raşidi Hilafete geri dönmek için çalışanlarla birlikte hareket etmeye davet ediyoruz:

ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النَّبِيِّ **“Sonra (yeniden) Nübüvvet Minhacı üzere [Raşidi] Hilafet olacaktır.”**

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Nebil Abdulkerim